

सोऽपि तत्फलमाप्नोति गङ्गां संपूज्य यत्नतः । इति स्तोत्रं च प्रतिपदादिदशमीपर्यन्तदिनवृद्धिसंज्ञया पठनीयमिति श्रुताः ॥ अत्र सर्वांश्च विस्तरः स्तोत्रादिषु भद्रकृतत्रिखलीसेतोरवधेयः । विस्तरभौतेस्तु न लिख्यते ॥ * ॥ एवं कुर्वन्तः फलमुक्तं काशीखण्डे ।

‘एवं कृत्वा विधानेन वित्तशाठाविवर्जितः । उपवासी वक्ष्यमाणैर्दशपापैः प्रमुच्यते ॥ सर्वांन् कामानवाप्नोति प्रैव्य ब्रह्मणि लीयते ॥’ इति ।

अस्यां सेतुवन्दरामेश्वरस्य प्रतिष्ठादिनत्वात् विशेषेण पूजा कार्या । तदुक्तं स्कान्दे सेतुमाहात्म्ये । ‘ज्येष्ठे मासि सिते पक्षे दशम्यां बुधहस्तयोः । गगनन्दे यतीपाते कन्याचक्रे वृषे रवौ ॥ दशयोगे सेतुमध्ये लिङ्गरूपधरं हरम् । रामो वै स्थापयामास शिवलिङ्गमुत्तममिति ॥’ इति निर्णयसिन्धुद्वितीयपरिच्छेदे संवत्सर-कृतम् ॥ किञ्च ।

“अद्य हस्ते तु नचरे दशम्यां ज्येष्ठके सिते । दशपापहरायाश्च अदत्तादानकल्मषम् ॥ विरह्याचरणं हिंसा परदारोपसेवनम् । पारुश्यावृत्तपैशुन्यमसम्बह्वश्च भाषणम् ॥ परद्रव्याभिधानश्च मनसानिष्टचिन्तनम् । एतद्दशाघघाताय गङ्गास्नानं करोम्यहम् ॥” इति मारुहे २१५ अध्यायः ॥ * ॥

अपरश्च ।

“ज्येष्ठे दशहरायान्तु विष्णोरिष्टं वृष ! श्रेष्ठ । येन वा विधिना कार्या सैष्टिस्त्रिख्योत्पैः सदा ॥ प्रवृत्तं पार्थिवः कुर्व्यात् प्रतिमां काचनीं हरेः । अन्यतेजोमयीं वापि दारवीं वा शिलामयीम् ॥ प्रतिष्ठां विधिवत्स्थाः कुर्व्याद्विप्रः पुरोहितः । तां संस्थाप्य सुरागारे स्वयं वा यत्नतः कृते ॥ वासुदेवस्य वीजेन पूर्वोक्तविधिना तथा । सर्वांपचारैर्भक्त्वा तु वासुदेवं प्रपूजयेत् ॥ पूजान्ते संस्कृते वद्वौ कुङ्कमथ्ये स्थितौ द्विजः । आच्यैः सहस्रं जुहुयाद्वाहूतीर्णां हरेः कृते ॥ संपूज्य वासुदेवन् ह्योमं कृत्वा ततो द्विजः । वृषस्यानुमते तान्तु प्रतिमां मण्डलं नयेत् ॥ प्रतिमायाः कपोलौ द्वौ स्पृष्ट्वा दक्षिणपाणिना । प्राग्प्रतिष्ठां कुर्वीत तस्यां देवस्य वै हरेः ॥ कृतायान्तु प्रतिष्ठायां प्राणानां वृषसत्तम ! । विष्णोः प्राणान्तां प्रतिमाभायान्ति नियतं स्वयम् ॥ प्राणव्यथागतये स्याद्देवत्वं नियतं भवेत् । अकृतायां प्रतिष्ठायां प्राणानां प्रतिमासु च । यथा पूवं तथा भावः स्वर्गादीनां न विष्णुता ॥ अन्येषामपि देवानां प्रतिमास्वपि पार्थिव ! । प्राग्प्रतिष्ठा कर्तव्या तस्यां देवत्वसिद्धये ॥ मयन्तु सुवर्गे रथात् शिला दारु तथा शिला । अन्यस्य सुद्वरूपं स्यान् प्राणस्थानमिच्छते सदा ॥ वासुदेवस्य वीजेन तद्विष्णोर्गत्वं न च । तथैवाङ्गपि मन्त्राभ्यां प्रतिष्ठांमाचरेद्दरेः ॥ तथैव हृदयेऽङ्गुष्ठे कृत्वा शश्वच्च मन्त्रवित् ॥

एभिर्मन्त्रैः प्रतिष्ठान्तु हृदयेऽपि समाचरेत् ॥ अस्मै प्राणाः प्रतिष्ठन्तु अस्मै प्राणाः चरन्तु च । अस्मै देवत्वसङ्गाये स्वाहेति यजुश्चरन्तु ॥ अङ्गमन्त्रैरङ्गमन्त्रैर्वैदिकैरित्यनेन च । प्राग्प्रतिष्ठां सर्वत्र प्रतिमासु समाचरेत् ॥ प्रतिमापूजने कुर्व्यादात्मन्यपि च मन्त्रवित् । प्राग्प्रतिष्ठां प्रथमं पूजाभागविसृद्धये ॥ अस्मिन् प्राग्प्रतिष्ठान्तु प्रतिमापूजनादृते । न कश्चित् बुधः कुर्व्यात् कृत्वा गृह्यमवाप्नुयात् ॥ विष्णोरिष्टिमिमां कृत्वा दशम्यां पार्थिवोत्तमः । तस्यामेव तु पूर्णायां प्रतिमां स्थापयेत्ततः ॥ एवं दशहरायान्तु कृत्वा पार्थिवो हरेः । सर्वांन् कामानवाप्नोति निश्चिन्नोऽपि स जायते ॥”

इति कालिकापुराणे ८६ अध्यायः ॥

दशा, स्त्री, (दशतीव । दश + श्लविषुच्चादि-त्वात् कः । जपजभद्दशेति निर्देशात् अकि-त्वात् नलोपः । यद्वा, दशते इति । गुरोश्चेत्त्वं । ततश्च प ।) अवस्था । (यथा, पञ्चतन्त्रे १३।३२१ । “आपदि येनोपकृतं येन च हसितं दशासु विषमासु । उपकृत्य तयोरुभयोः पुनरपि जातं नरं मन्ये ॥”) दौपवर्तिः । (यथा, कुमारे । ४ । ३० ।

“अहमस्य दशैव पश्य मा- मविषह्यसनेन धूमिताम् ॥”)

वक्षान्ते बहुवचनान्तोऽर्थं शब्दः । इति मेदिनी । श्रे, = (यथा, मनुः । ३ । ४४ ।

“वसनस्य दशा ग्राह्या शूद्रयोत्कृष्टवेदने ॥”) चेतः । इत्यजयपालः ॥ * ॥ शरीरस्य दश दशा यथा,—

गर्भवालः १ जन्म २ वाक्यम् ३ कौमारम् ४ पौगळम् ५ यौवनम् ६ स्थाविर्यम् ७ जरा = प्राणरोधः ८ नाशः ९ । इति मोक्षधर्म-टीकायां नीलकण्ठः ॥ * ॥ कामजदशदशा यथा, “चक्षुरागस्तदु मनसः सङ्गतिर्भावनं च यादृशितः स्थातदु विषययामतश्चेतसोऽपि । निद्राच्छेदस्तदु तदुता निश्चलं ततोऽन-न्वादी मूर्च्छां तदनु मरणं स्युर्दशाः प्रक्रमेण ॥” इत्यलङ्कारशास्त्रम् ॥ * ॥

कलौ नराणां यथोक्तायुयः स्वर्गाद्यद्यह-भोग्यादभामविशेषः । तत्र नाचञ्चिकी दशा यथा,—

“षट् स्वर्गस्य दशा ज्ञेयाः शशिनी दशपञ्च च । अष्टावङ्गारके प्रोक्ता बुधे सप्तदश स्मृताः ॥ शनैश्चरे दश प्रोक्ता शुरोरेकोनविंशतिः । राहोर्द्वादशवर्षाणि भृगोरप्येकविंशतिः ॥” * ॥ जन्मकालीननक्षत्रविशेषघटितग्रहाणां दशा-नियमो यथा,—

“कृत्तिकादित्रये स्वर्गः शशी रौद्रचतुष्टये । मघादित्रितये भौमो बुधो हस्तचतुष्टये ॥ अनुराधात्रये शरीरिर्गुरुः पूर्वचतुष्टये । धनिष्ठात्रितये राहुः श्रेयः शुक्रचतुष्टये ॥ * ॥

सूर्योपज्ञवभौमाकिंदशातिककृदा वृणाम् । गुरुचन्द्रस्यक्रायां यथेक्षितफलप्रदाः ॥” दशफलम् ।

“उद्दिमचित्तपरिखेदितवित्तनाश-क्षेत्रप्रवासगदभीतिमहाभिघातेः । संचोभितं खजनवन्धुवियोगदुःखै-र्भानोर्दशा भवति कष्टकरौ नराख्याम् ॥१॥ सौख्यं विभक्तिं वरवाहनयानरत्न-कौर्त्तिप्रतापबलवीर्यशुभान्वितश्च । मिष्टान्नपानशयनासनभोजनानि चन्द्रो ददाति धनकाञ्चनभूमिसंचम् ॥ २ ॥ शास्त्राभिघातवधवन्धनरेत्नपीडां चिन्ताञ्चरं विकलताश्च गृहे करोति । चौराभिघाहभयभङ्गविपत्तिरोग-कौर्त्तिप्रतापधनहा च दशा कुजस्य ॥ ३ ॥

दियाङ्गनावदनपङ्कजघटपदलं लौलाविलासशयनासनभोजनश्च । नानाप्रकारविभवागमकोषट्टिः क्षिप्रं भवेद्बुधदशासु हितार्थसिद्धिः ॥ ४ ॥ मिथ्यापवादवधवन्धनकार्यहानि-र्भातसर्वयुक्तप्रियसुखद्विविधैर्विहीनः । मैत्रे च वैरमभिवाञ्छति वैरयुक्तः कष्टासु पापदशासु शनैश्चरस्य ॥ ५ ॥ रत्नं गृहं विनयसच्चयमानवृद्धिं प्राप्नोति सौख्यधनधान्यविभूतियुक्तम् । धनार्थकामसुखमोगवचूषयोगं यावद्दृष्टस्यतिदशा पुरुषो हि तावत् ॥ ६ ॥ बुद्ध्या विहीनमतिनाशवियोगदुःख-नष्टार्थसिद्धिभयभङ्गविपत्तिरोगम् । सन्तापशोकपरदेशगतं करोति राहोर्दशा भवति जीवनसंप्रयाय ॥ ७ ॥ मन्त्रप्रभावनियुक्तः प्रमदाविलासः श्वेतातपत्रपूजितदेशलाभः । हस्त्यश्वलाभधनपूर्वमनोरथश्च शौक्रीदशा भवति निश्चितराजलक्ष्मीः ॥ ८ ॥

रवेरन्तर्दशा मासाः ४ तस्य फलम् । उद्दिमचित्तपरिखेदितवित्तनाश-क्षेत्रप्रवासगदभीतिमहाभिघातान् । दुःखप्रयोगवधवन्धनभयानि चैव भानोर्दशा प्रकुरुते खलु राजपौडाम् ॥ १ ॥

सोमस्य मासाः १० फलम् । गदसङ्कटसंचारं खेच्छाहानिं मनःक्षतिम् । कुर्वते रजनीनाथो भानोरन्तर्दशां गतः ॥ २ ॥ मङ्गलस्य मासाः ५ दिनम् १० फलम् । सर्वेषां तिलको भूत्वा मणिरत्नप्रधानकम् । प्राप्नोति धनधान्यानि रवेरन्तर्गते कुजे ॥ ३ ॥ बुधस्य मासाः ११ दिनम् १० फलम् । याधिः शत्रुभयं नित्यं सर्वगान्ने विचक्षिंका । नशयन्त सर्वकार्याणि भानोरन्तर्गते बुधे ॥ ४ ॥ शनैर्मासाः ६ दिनम् २० फलम् । सन्तापं वित्तनाशश्च बन्धुनाशं पराजयम् । सौरिः करोति वैकल्यां भानोरन्तर्दशां गतः ॥ ५ ॥